

הקדושה שכתוב בה (בראשית כו) **בְּאֵר מַיִם חַיִּים** והשכינה נקראת באר בסוד "עלי באר ענו לה באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם" הנאמר על השכינה, **וְעַל דָּא אַרְיָ צִיָּה וְעִיָּה בְּלֵי מַיִם פְּתִיב** ועל כן נאמר ארץ ציה ועיף שהיא ארץ יבשה ובלי מים היינו שהיא השראת השכינה.

נכנסו החכמים למערה וישנו וקמו בחצות הלילה לעסוק בתורה

אָמְרוּ רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי אוֹרְחָא תְּקִינָא קָמֹן, עָאלוּ לְמַעְרְתָּא וְדַמְכוּ. בְּפִלְגּוֹ לִילִיָּא, שְׁמַעוּ קֹל חַיּוֹתָא בְּמַדְבְּרָא דְנַהֲמִי. אֲתַעְרוּ אמרו רבי חייא ורבי יוסי ודאי דרך זה מתוקן לפנינו נכנסו למערה וישנו, בחצות הלילה שמעו קול חיות המדבר שנוהמות והתעוררו משנתם. **אָמַר רַבִּי חֵיִיא, הָא עֵידֵן הוּא לְסִייעָא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל** עכשיו הוא הזמן לסייע למלכות הנקראת כנסת ישראל, **דְּהִיא מְשַׁבַּחַת לְמַלְכָּא** שבשעה זו היא משבחת למלכו של עולם ז"א. **אָמְרוּ, כָּל חָד וְחָד לֵימָא מְלָה מִמָּה דְשָׁמַע וְיַדַּע בְּאוֹרֵייתָא, יִתְבוּ פְּלָחוֹ** אמרו החברים זה לזה כל אחד ואחד ממנו יאמר איזה דבר ממה ששמע מרבותיו או מה שנתחדש לו ויודע בדברי תורה ישבו כולם.

המלכות היא בחינת "אילת" המקבלת שפע מאותו ממוקום הנקרא "שחר"

פְּתַח רַבִּי חֵיִיא וְאָמַר לפרש מה שכתוב, (תהלים כב) **לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר מְזֻמּוֹר לְדָוִד. מֵאֵן אֵילַת הַשַּׁחַר.**

דָּא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל דְּאַקְרִי מי היא אילת השחר, זוהי השכינה הקדושה
 כנסת ישראל שנקראת (משלי ה) **אַיִלַּת אֲהָבִים וַיַּעֲלֵת חֵן** כי היא אהובה
 על בעלה ז"א כאילה האהובה ביותר על הזכר ומעלת חן בעיניו. **וְכִי אֵיִלַּת**
הַשַּׁחַר, וְלֹא כָּל יוֹמָא וקשה אם כן למה אמר "אילת השחר" וכי המלכות היא
 בחינת המלכות האהובה כאילה רק בשחר ולא בשאר זמנים. **אַלֵּא אֵיִלַּת:**
מֵהָהוּא אַתָּר, דְּאַקְרִי שַׁחַר הביאור הוא "אילת" המלכות היא בחינת
 "אילת" המקבלת שפע מאותו ממקום הנקרא "שחר" **כְּמָה דְאַתָּ אָמַר** כמו שכתוב
 (הושע ו') **כִּשְׁחַר נְכוּן מוֹצְאוֹ** הרוצה לרדוף ולהשיג את השכינה נכון ובטוח
 שימצאנה בשחר, כי אחר שנתמעטה בסוד נקודה בלילה בשחר היא נגדלת ומתעלה ע"י
 עסק התורה שעסקו בו ישראל בלילה וע"י מצות התפילין בבוקר, **וְדָוִד מְלֶכָא עַל**
כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל קְאָמַר דָּא דְהָא לֹא אֲמַרָה כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל
דָּא, (ס"א דְאַקְרִי אֵיִלַּת אֲהָבִים וַיַּעֲלֵת חֵן וְהִיא אַתֵּיָא מֵהָהוּא אַתָּר דְאַקְרִי שַׁחַר כְּמָה דְאַתָּ
 אָמַר כְּשַׁחַר נְכוּן מוֹצְאוֹ וְדָוִד מְלֶכָא עַל כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל קְאָמַר דָּא) ואע"פ שכתוב 'למנצח על
 אילת השחר' אין הכוונה שאילת השחר שהיא השכינה אמרה זאת, אלא דוד המלך הוא
 שאמר מזמור זה על השכינה ולא השכינה עצמה **מִשְׁמַע דְכְּתִיב עַל אֵיִלַּת**
הַשַּׁחַר ומשמע כן ממה שאמר על אילת השחר ולא אמר למנצח לאיילת השחר כי דוד
 אומרו על אילת השחר.

בזמן שמחשיך הלילה החיצוניים מתעוררים להחטיא את בני האדם

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעֲתָא דְרַמְשׁ לַיְלִיָּא בא וראה בשעה שמחשיך הלילה,

פְּתַחֵין סְתִימִין דְּעֵלְאִי וְתַתְּאִי מְשַׁתְּכְּחִי (ס"א מְשַׁתְּכְּחִי)

פתחי השמים נסתמים כי נועלים את שערי השמים ושערי ההיכלות ושערי גן עדן ומלאכים

הקדושים העליונים ומלאכי חבלה התחתונים נמצאים בעולם אלו לשמור את בני האדם

ואלו להזיק ח"ו. **וְכָל אֵינְוִן רְחִיקִין, מִתְּעַרְיִין וְאִזְלִין וְשַׁטָּאן כָּל**

עֲלָמָא וכל אותם חיצונים הרחוקים מהקדושה מתעוררים והולכים ומשוטטים בכל

עולם, **וּמִתְדַרְיִין עַל גּוּפֵי בְּנֵי נֶשָׂא, וְסַחְרֵי לְאַתְרֵיהוּ**

וְלַעֲרַסֵיהוּ ומחזרים אחרי גופותיהם ליכנס בהם ולהחטיאם או להזיקם ומסובבים

למקומם ולמיטתם של בני האדם. **וְחַמָּאן דִּיּוֹקְנָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא**

וּמִסְתַּפֵּי ורואים את דיוקנו של המלך הקדוש על האדם הנברא בצל"ם אלהים ושמר

על צלמו לבלתי יסתלק ממנו בחטאים ח"ו ועל ידי כן הם מתפחדים מלגשת אליו. **דִּתְהָא**

אַתְקַפּוּ בְּעַרְסֵיהוּ בְּמַלְי דְּשָׁמָא קְדִישָׁא כי בני ישראל נתחזקו

בקריאת שמע על המיטה קודם שעלו על מיטתם לישן וכאילו אוחזים חרב של שתי פיות

בידם להרוג את המזיקים [קנג]. **וּבְנֵי נֶשָׂא, נִשְׁמַתְהוּן סְלָקִין כָּל חָד**

אור הרשב"י

ביד המקום, בא מתנה וגיים להזיקם, הקדוש ברוך הוא שומרם ונלחם מלחמותם ומפילם חללים" ובשער הכונות דרושי הלילה (דרוש ז) איתא שבקריאת שמע שעל המיטה אדם הורג את המזיקין שנבראו בחטאיו במה שפגם בריתו וכתב שם הרב זיע"א וז"ל: וככל

[קנג] ברכות ה. וכבר אמר בלעם (במדבר כג כד) "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה:" וביאר רש"י "לא ישכב – בלילה על מטתו עד שהוא אוכל ומחבל כל מזיק הבא לטרפו. כיצד, קורא את שמע על מטתו ומפקיד רוחו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

וְחָד בְּדַחַי לִיָּהּ וּנְשָׁמוֹת בְּנֵי הָאָדָם כֹּל אַחַת עוֹלָה לְמַעַלָּה לְמִקּוֹם הָרְאוּי לָהּ [קַנְד],
 וְהָא אֻקְמוּיָהּ וְכַבֵּר בִּיאָרוּ עֵינָי זֶה. זְכָאָה חוֹלְקִיָּהוֹן דְּצַדִּיקִיָּא,
 דְּנִשְׁמַתְהוֹן סְלִקִין לְעֵילָא, וְלֹא מִתְעַבְבִּי בְּאַתָּר אַחְרָא
 דְּלֹא אֲצַטְרִיךְ אֲשֶׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים שֶׁנִּשְׁמוֹתֵיהֶם עוֹלוֹת לְמַעַלָּה לְמִקּוֹם

הַקְּדוּשָׁה לִהְיוֹת לִמִּין בַּעַת הַיְחוּד וְאֵינֶן מְשׁוֹטְטוֹת בַּהַבְלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה בְּמִקּוּמוֹת שֶׁל הַקְּלִי

שֶׁאֵינֶן צָרִיךְ לָהֶן לְהִתְעַכֵּב שָׁם.

אור הרשב"י

לילה" נמצא מבואר בזהר ובשער הכוונות על קריאת שמע על המיטה שהיא הורגת את המזיקים עד אלף וקכ"ה בפעם אחת לפי עוצם כוונתו וזכותו של האדם.

[קַנְד] ויש מצוות שעושה האדם שעוזרות לו שנשמתו תעלה ולא תשוטט בעולם ותקבל חלומות שקר ובסידור היר"א ח"א עמ' 783 איתא מי שרוצה להעלות נשמתו בלילה בסוד פקדון צריך שיהיה בו א' מו' דברים אלו או שיכוין באותו יום בתפילתו כוונה שלימה וכו' [ב] שיתן באותו יום צדקה כתקנה וכו' [ג] שיהיה באותו היום כל היום עם תפילין בלי היסח הדעת וכו' [ד] להחזיר בני אדם בתשובה או שימנע לאיזה אדם שמבקש לעשות עבירה ולהחזירו בתשובה מעון ההוא [ה] לזכור בעת שישן כל החטאים שעשה באותו יום ואפילו דקדוק קמן וישוב בתשובה עליהם (וע"ע פע"ח דף עח ע"ג).

זה הנזכר תבין סוד גדול הנזכר בזהר פ' בלק על פסוק לא ישכב עד יאכל טרף כו', ובדרושי חז"ל בענין אותם אלפים ורבבות של מזיקין שהאדם ממת בכל לילה ע"י הק"ש של המטה.

וצריך האדם לכוין בכל ק"ש שאומר על מטתו לכוין בתיקון עון זה. ולהמית כל אותם הגופות של מזיקין הנוז, ויש אדם שגדול כח כונתו עד שיוכל להמית בכל לילה אלף וקכ"ה כנזכר בפ' בלק דף רי"א ע"ב, ויש אדם שלא יוכל להמית אלא דבר יום ביומו, וכמספר הימים שחטא כך צריך ימים אחרים כנגדם לתקן עון זה, ויש בענין הזה כמה פרטים ואין אנו עתה בכיאותן. ונמצא כי עיקר התיקון הוא שיכוין להמית ע"י הק"ש של מטתו אותם הגופים של המזיקים ועי"כ יוכל האיש הזה להעלות עם נפשו אותם הנשמות למעלה אל הקדושה לתקנם בכל